

Πληροφορίες για το περιβάλλον για ταξιδιώτες στην Κρήτη:

Φιλοζωική δράση στην Κρήτη:

Το καταφύγιο του Μανώλη Σπαθαράκη στις Γούρνες (Βόρεια Κρήτη)

Μία συμβολή του μέλους του διοικητικού μας συμβουλίου *Michael Blöching-Däumling*, Mainz

Εισαγωγή: Τον Μάρτιο του 2008 ο Heinz Eikamp έγραψε στο φόρουμ της ιστοσελίδας μας ένα άρθρο με τίτλο: "**Καλή διαβίωση των ζώων στην Κρήτη**". Η προστασία των ζώων στην Κρήτη υπάρχει υπο την εποπτεία μας αλλά σύμφωνα με τις καταστατικές του δραστηριότητες δεν είναι ένα πεδίο εργασίας της NLUK (NAOM) "Ανεξάρτητα ορίσαμε το Νοέμβριο του 2010, επισήμως για «πεύθινο προστασίας ζώων της NLUK στην Κρήτη την *Stephanie Krips* μέλος της οργάνωσης μας." Τα τελευταία χρόνια έχουν αλλάξει πολλά και υπάρχουν αρκετές ομάδες και οργανώσεις που επιδίδονται στη δραστηκή καλητέρευση της διαβίωσης των ζώων στην Κρήτη. Ο κατάλογος των γερμανικών και αγγλικών κλαμπ, οργανισμών και ιστοσελίδων, έχει ήδη δημοσιευτεί από τον συνεργάτη μας στο **ράδιο-Κρήτη** με το όνομα "**καλή μεταχείριση των ζώων στην Κρήτη με τον Μήτσο**".

Αλλά υπάρχει και ένα "καταφύγιο ζώων" σε ένα καθαρά ιδιωτικό χώρο που δεν μπορούν να ανταπεξέλθει στα έξοδα για διαφήμιση, ή ακόμη και για μια ιστοσελίδα. Αυτά μας ανέφερε η *Stephanie* τον Αύγουστο του 2010 για τον **Μανώλη Σπαθαράκη** και το καταφύγιο του, στις **Γούρνες (Βόρεια Κρήτη)**, βλέπε: [<http://www.kreta-umweltforum.de/wbb2/thread.php?threadid=1837>]. Σχετικά με αυτό θα θέλαμε να ασχοληθούμε εδώ.

Μάρτιος 2011, κάνει ασυνίθιστο κρύο για την εποχή και ιδιαίτερα για τα Κρητικά δεδομένα. Οδηγούμε στον κεντρικό δρόμο (90/E75 - New Road), στα ανατολικά του Ηρακλείου προς Γούρνες και ακολουθήστε τις ενδείξεις για το ενυδρίο. Από μια προηγούμενη επίσκεψη, γνωρίζουμε ότι το σκηνικό έχει σιθιεί στην πρώην αμερικανικής βάση στις Γούρνες. Εκεί θα συναντηθούμε με την *Stephanie* για ένα φλιτζάνι καφέ και για να συζητήσουμε τα παραπάνω και κατά την διάρκεια της μέρας να επισκεφθούμε τον Μανώλη. Στο δρόμο μας για το ενυδρείο, μπορούμε να πάρουμε μια πρώτη εντύπωση για αυτά που μας περιέγραψε η *Stephanie* στο φόρουμ, ερημιά, κακή κατάσταση των δρόμων και των κτιρίων, αυτό μας κάνει και πάλι να αναρωτηθούμε γιατί ο δήμαρχος αυτής της όμορφης περιοχής την άφισε να καταντήσει έτσι. Τουρίστες από όλο τον κόσμο, όπως και εμείς, ακολουθούν ακριβώς την ίδια διαδρομή για να επισκεφτούν το ενυδρίο, το οποίο αξίζει πραγματικά μια επίσκεψη. Χωρίς να το γνωρίζουμε περάσαμε και το κτίριο όπου το 2008 έφτιαξε το καταφύγιο του ο Μανώλης. Αλλά το ένα μετά το άλλο. Με χαρακτηριστική γερμανική ακρίβεια φτάνουμε στο πάρκινγκ και λίγα λεπτά αργότερα, ένα άλλο αυτοκίνητο έρχεται κάτω από τον δρόμο και σταματά ακριβώς μπροστά από το κτίριο με το γιγάντιο χταπόδι. Λόγω του καιρού μετά από ένα σύντομο καλωσόρισμα από τη *Stephanie* πήγαμε στο εστιατόριο για να ζεσταθούμε και να πιούμε ένα καλό φλιτζάνι καφέ.

Το καταφύγιο του Μανώλη είναι λίγα μέτρα από το **Cret-Aquarium**, λίγο πριν τη διασταύρωση στην αριστερή πλευρά (όπως φαίνεται από το ενυδρείο). Δεδομένου ότι η είσοδος είναι μερικά βήματα από το δρόμο (αριστερά), δεν είναι και τόσο εμφανής από το δρόμο. Πρέπει να ομολογήσω ότι με την πρώτη ματιά τρομοκρατήθηκα λίγο. Στην πύλη μας υποδέχτηκαν με δυνατά γαβγίσματα. Εκείνη την ώρα από την γωνία εμφανίστηκε ένας μεγαλύτερος σε ηλικία άντρας, φανερά σοκάρισμένος με μια ματιά αμφισβήτησης. Δεδομένου ότι οι γνώσεις μου στα ελληνικά μου επιτρέπουν μόνο να παραγγείλω φάγητο είμαι ευτυχής που *Stephanie* είναι μαζί μας. Χερετήστηκαν και αμέσως μετά γνωριστίκαμε με τον Μανώλη. Λίγο αργότερα, γνωρίσαμε την Εύα και τον Steve, τους ακούραστους εργαζόμενους και ξεκινήσαμε την ξενάγησή μας.

Εν τω μεταξύ, έχουμε την ευκαιρία για μια ενδιαφέρουσα και κατατοπιστική συζήτηση, η οποία διακόπτεται επανειλημμένα για μερικά χάρδια. Είναι απλά αδύνατο να ξεφύγεις από τα ζώα και την ανάγκη τους για αγάπη. Όταν ακούμε τον όρο "καταφύγιο ζώων" έχουμε όλοι λίγο πολύ την ίδια εικόνα στο μυαλό. Ένα κτίριο με γραφεία, τουαλέτες, ίσως ένα δωμάτιο για ιατρική φροντίδα, ένα αγρόκτημα με χώρο για σκύλους και γάτες και ούτω καθεξής. Γρήγορα γίνεται σαφές, δεν είμαστε στη Γερμανία. Όλα εδώ είναι χειροποίητα. Με κόπο, αγάπη και περιορισμένα κονδύλια. Ο μοναδικός σκοπός να δώσει ένα σπίτι στα ζώα που το χρειάζονται. Ένα μέρος όπου θα είναι ασφαλείς, που θα τους παρέχει την ημερήσια δόση της τροφής και του νερού, να έχουν μια στέγη πάνω από το κεφάλι τους, μια κουβέρτα την οποία μπορούν να ζεσταθούν και αγάπη, πολλή αγάπη.

Ο Μανώλης είναι ένας κάπως μεγαλύτερης ηλικίας, μπορεί να είναι συμπαθητικός, αλλά διστάζει να μιλήσει για τον ίδιο τον άνθρωπο. Μόνο όταν πρόκειται για ζώα "του», ο ίδιος βγαίνει και λέει. Έτσι, δεν θα μπορούσαμε να μάθουμε πολλά για τον εαυτό του. Δούλευε ως υπάλληλος των Ολυμπιακών Αερογραμμών στο αεροδρόμιο του Ηρακλείου όπου και παρελάμβανε τις αποσκευές από τα αεροπλάνα. Ως ένας πολύ φιλόζωος άνθρωπος αποφάσισε να κάνει κάτι για την δυστυχία των ζώων. Από τον τότε δήμαρχο του δήμου Γουβών του παραχωρήθηκαν περίπου 1.000 τετραγωνικά μέτρα. Μόνος του έχτισε από το πουθενά το καταφύγιο του. Εκεί περνάει σχεδόν όλο τον ελεύθερο χρόνο του, από Δευτέρα έως Κυριακή, 365 μέρες το χρόνο. Υπάρχει πάντα κάτι να κάνει. Με 80 σκυλιά και τα κουτάβια, 15 γάτες και 6 γατάκια δεν έχει πολύ χρόνο για οτιδήποτε άλλο. Κάθε ζώο έχει τη δική του ιστορία και ένα όνομα. Όλοι θα πρέπει να αντιμετωπίζονται με την ίδια αγάπη και φροντίδα. Από τον Αύγουστο του 2009, έχει βοήθεια από τον Steve και την Εύα. Και τα δύο είναι καθημερινά εκεί από τις 7:00 περίπου το πρωί έως της 7:00 το βράδυ για να βοηθήσουν όπου μπορούν- δωρεάν φυσικά! Ο Μανώλης και να ήθελε να τους πληρώσει δεν θα μπορούσε μιάς και με το χαμηλό του εισόδημα αγοράζει ζωοτροφές και φάρμακα για τα ζώα.

Μιλώ με την Εύα, η οποία αρχικά ήταν κάπως διστακτική, με σχεδόν απωθητικό αποτέλεσμα. "Τι κάνεις εδώ, γιατί είσαι εδώ;" Με ρωτάει. Της εξήγησα ότι είμαι μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου NLUK και έχω ενημερωθεί από τη Stephanie για καταφύγιο. "Μείνετε μακριά μου με τα σωματεία και οργανώσεις σας που ξέρουν βλαβερή μεγάλα λογία στο Facebook και ποιος ξέρει πού αλλού και καυχούνται για τα καλά τους έργα και στην τελική δεν κάνουν τίποτα. Που έρχονται εδώ και θέλουν να μας ρωτήσουν «τι και πώς» και να μας πούν πως πρέπει να κάνουμε τη δουλειά μας. Κοιτάζτε γύρω όλα αυτά τα έχουμε δημιουργήσει μόνοι. Δεν είναι τίποτα το ιδιαίτερο, αλλά δίνουμε κάθε ζώο ένα σπίτι, κάνοντας ότι καλύτερο μπορούμε », δήλωσε, και έσκησε κάτω για δεύτερη φορά για να δώσει λιγα χάρδια και αγάπη σε ένα από τα σκυλιά. «Το χειρότερο είναι εκείνοι που εξακολουθούν να λένε μεγάλα λογία, και υπόσχονται να μας βοηθήσουν και στη συνέχεια δεν 'έχουν χρόνο'. Είναι τόσο απλό. Μία φορά την εβδομάδα για μια ή δύο ώρες να βοηθήσουν με το τάισμα , να πάνε μια βόλτα με ένα σκυλί, να βοηθήσουν να φτιάξουμε ένα σπιτάκι, ή έστω να καθαρίσουν το χαλί με μια τσουγκράνα. Λίγα πράγματα. Όχι, κάνουμε τα κάνουμε όλα μόνοι μας. «Όταν θέλησα να την πάρω μια φωτογραφία με ένα από τα σκυλιά, σήκωσε το χέρι της, αμυντικά:" Όχι, όχι παρακαλώ - Όχι, σας παρακαλώ δεν είμαι εδώ για φήμη, είμαι εδώ για τα ζώα! "Από πού είναι τα ζώα;" ρωτώ. "Τα περισσότερα τα βρίσκουμε στο δρόμο. Πετάγονται σαν ένα σκουπίδι, πενιασμένα και χτυπημένα χτυπιμένα. Μερικά εγκαταλήφθηκαν επίσης νύχτα, όταν κανείς δεν ήταν εδώ. Μπορεί κάποιος να πάρει ένα σκύλο και να το δώσει ένα σπιτικό;" τους ρωτώ. «Ναι. Αλλά τους εξετάζουμε όλους λεπτομερώς. Φυσικά χαϊρόμαστε για κάθε σκυλί που μπορούμε να του παρέχουμε ένα νέο σπίτι, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δίνουμε έτσι απλά τα ζώα. Εκείνη την ώρα, εκείνη την ώρα κάποιος πέρασε την πύλη, έμεινε όρθιος και έριξε μια ματιά στο χώρο. Μετά από ένα λεπτό ο ίδιος έδιξε ένα Rottweiler, και είπε: Αυτό θέλω! Τότε του ζητήθηκε να εγκαταλήψει το χώρο. Σε ανθρώπους σαν και αυτόν δεν θα δίνουμε ποτέ ένα σκυλί. Ακόμα και αν κάποιος περάσει από όλα τα σκυλιά και τα χαϊδέψει ένα-ένα, δε σημενεί ότι θα μπορέσει να πάρει ένα και να φύγει. Προσπαθούμε να πάρουμε όσο το δυνατόν περισσότερες πληροφορίες μπορούμε για τους ανθρώπους. Οι κυνηγοί, για παράδειγμα, δεν πρόκειται να πάρουν ζώο από εμάς. Μερικές φορές κοιτάω έξω από την πύλη για να δω αν το αυτοκίνητο έχει κάποια αυτοκόλλητα πάνω του ή ένα όπλο μέσα στο αυτοκίνητο ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο δίνει πως αυτός που το έχει είναι κυνηγός. Επίσης, δεν πουλάμε τα ζώα για να καλύψουμε το κόστος των ζωοτροφών κλπ.. Οποιοσδήποτε θέλει μπορεί να δώσει μια εθελοντική δωρεά. Επιπλέον, εξηγούμε σε κάθε άτομο που υιοθετεί ένα ζώο πως μπορεί να φέρει το ζώο πίσω αν το μετανιώσει. Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει το ζώο να βρεθεί και πάλι στο δρόμο! Και σε καμία περίπτωση δεν στέλνουμε τα ζώα σε κάποιον. Πρώτον, δεν μπορούμε να ανταπεξέλθουμε οικονομικά, και, δεύτερον, θέλουμε να έχουμε, όπως είπα, μια πιο καλή εικόνα για το άτομο που θα θελήσει να πάρει κάποιο ζώο." Τι γίνεται με τα ζώα που δεν μπορούν να βρουν ένα νέο περιβάλλον; « Κοιτώντας με ένα περίεργο βλέμα μου απαντά: "Τι να τα κάνουμε; Τα κρατάμε και τα φροντίζουμε! (Σημείωση: Υπάρχει ένα δημοτικό καταφύγιο ζώων στο Ηράκλειο το οποίο όμως κάνει ευθανασία στα ζώα μετά από 3 μήνες).

Αρκετά με τις φλυαρίες . Πρέπει να γυρίσω στη δουλειά. " Αμέσως έφυγε και με άφησε να στέκομαι εκεί, πήρε μια τσουγκράνα και ξεκίνησε να καθαρίζει το έδαφος γύρω από τα σπίτια των σκυλιών. Στην αρχή ένιωσα αμήχανα, αλλά στη συνέχεια χαμογέλασα και να πήγα να μάθω και άλλες πληροφορίες. Ολόκληρος ο χώρος , παρά τις κακές καιρικές συνθήκες (πάλι άρχισε να βρέχει και ένας κρύος άνεμος μας διαπέρασε) είναι εξαιρετικά καθαρό. Πουθενά δεν είδα ούτε μία ακαθαρσία. Ο θαυμασμός μου για το έργο του καταφυγίου αυξάνεται όλο και περισσότερο.

Οι υπόλοιποι, λόγω του κρύου και της βροχής έχουν αποσυρθεί κάτω από ένα υπόστεγο, γύρω από την ζέστη μίας σόμπας και συζητούν. Η Λυδία, μια νεαρή γυναίκα που έρχεται μία ή δύο φορές την εβδομάδα για να βοηθήσει, γεμίζει θερμοφóρες με ζεστό νερό. Στη συνέχεια, πηγαίνει και αφήνει μία σε κάθε καλύβα. Επίσης, εμείς (η γυναίκα μου Μπάρμπαρα και τα παιδιά μας, Dominic & Sophie) θέλουμε να βοηθήσουμε με κάποιο τρόπο. Η Barbara ρωτά τον Steve αν τα ζώα τρώνε κάποια συγκεκριμένη τροφή. "Όχι," λέει αυτός, «η φθηνή τροφή για σκύλους και γάτες από το Lidl είναι επαρκής. Δεν κάνουμε διακρίσεις, είμαστε ευτυχής για κάθε ψίχουλο! "Αυθόρμητα αποφασίσαμε με την Stephanie να πάμε στο πλησιέστερο Lidl για να αγοράσουμε μερικές σακούλες σκυλοτροφή. Ο Dominic και Sophie, που ήταν απασχολημένοι με το να παίζουν με τα ζώα έμειναν στο καταφύγιο με τους άλλους. Ο Μανώλης, ως κλασσικός Έλληνα ήθελε να μας ευχαριστήσει και μας προσκάλεσε για ένα ποτήρι κρασί. Καθίσαμε γύρω από τη σόμπα, συζητήσαμε πίνοντας το πολύ δυνατό κρασί και αφήσαμε το απόγευμα να κυλήσει ευχάριστα. Όλοι έχουμε πια τον μέγιστο σεβασμό για τους αυτούς τους τρεις και την προσπάθεια που καταβάλουν.

Τέλος, περαιτέρω, πληροφορίες και φωτογραφίες από το "καταφύγιο ζώων του Μανώλη"

Η βοήθεια χρειάζεται σε κάθε μορφή, απο εθελοντές για να πηγαίνουν βολτα με τα ζώα και να καθαρίζουν ίσως και κάποια δωρεά για την περιθαλψη και το φαγητό των ζώων. Οποιος θέλει να βοηθήσει -ή χρειάζεται πληροφορίες- μπορεί να τις αποκτήσει στο kretaumweltforum (klugesei@gmx.de) η απο τον αρθρογράφο (NLUK@gmx.net) η κατευθείαν απο την υπεύθυνη της περιοχής στο e-mail: (stephanie.krips@yahoo.gr).

impr. Bloechinger-Daeumling 01/2012

Για τις γεναιόδωρες δωρεές στο καταφύγιο του Μανώλη ευχαριστούμε:

DIE FUTTERKISTE
Tiernahrung & Zubehör

Patrick Neumann
Kirchgasse 7
55126 Mainz-Finthen
www.futterkiste-mainz.de

Kinderstall
zertifizierte Tagesmutter

Barbara Blöching
Uhlhornstr. 67
55126 Mainz-Finthen
www.kinderstall.de